

НАСИЛЬСТВО ЩОДО ЖІНОК: ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ

Насильство щодо жінок, зокрема насильство в сім'ї, є складною проблемою. На індивідуальному, сімейному та соціальному/ культурному рівнях може існувати безліч різних факторів, що сприяють цьому.

У статті 4 декларації Об'єднаних Націй зазначається, що держави повинні засуджувати насильство щодо жінок і не повинні посилатися на будь-які звичаї, традиції або релігійні міркування, щоб ухилитися від виконання своїх зобов'язань щодо його викорінювання. Державам слід усіма належними засобами та невідкладно проводити політику викорінювання насильства щодо жінок.

У Коста-Ріці був створений спеціальний комітет за участю високопосадовців, покликаний сприяти запобіганню вбивств жінок в інтимних відносинах. Установи, безпосередньо пов'язані з цією метою, підписали протокол, який застосовується у випадках високого ризику для життя або недоторканності жінок. Міністерство безпеки, Міністерство юстиції, система охорони здоров'я, судова система, державні служби та Національний інститут у справах жінок погодилися дотримуватися цього протоколу. У всіх випадках, коли загроза виявлена, оцінка ризику повинна проводитися кожного разу, коли ці установи мають справу з ситуацією насильства щодо жінок, з тим щоб ініціювати спеціальні заходи, коли вони виявляють високий ризик. Загальна база даних використовується для збору інформації від усіх відомств, так що заходи захисту реєструються, спільно використовуються і відслідковуються, а також порушення наказів або інші дії і фактори, які можуть привести до збільшення ризику вбивства.

У деяких країнах (включаючи Аргентину, Болівію, Бразилію, Індію, Перу, Уругвай і Філіппіни) був прийнятий підхід, що передбачає створення жіночих підрозділів або поліцейських ділянок, укомплектованих жінками, для того щоб підвищити здатність поліції реагувати на унікальні потреби жінок-жертв. У більшості випадків значна частина роботи, що проводиться цими спеціальними підрозділами, пов'язана з насильством щодо жінок, зокрема насильством в сім'ї. За неофіційними даними, багато з цих ініціатив були прихильно сприйняті жінками, оскільки вони, як правило, вважаються сприйнятливими і підтримують жінок-жертв.

Такі жіночі поліцейські підрозділи також сприяли підвищенню ролі жінок у роботі поліції і залучали більше жінок до цієї професії, як тільки вони помічали видимі ознаки того, що жінки вносять рівний

внесок у забезпечення громадської безпеки, попередження злочинності та боротьбу зі злочинністю.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.4/37.06

СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ ГОРЯН

*Харківський національний університет внутрішніх справ,
Сумська філія*

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД КАНАДИ

На сьогоднішній день проблема булінгу набуває все більшого розголосу, оскільки люди зрозуміли, наскільки трагічними можуть бути наслідки. Булінг детермінується як навмисна, повторювана агресивна поведінка однієї дитини для утримання влади над іншою.

Булінг – це боротьба за владу, яку важко вирішити без втручання дорослої людини. В основному для припинення такого виду знущання потрібні лише кілька хвилин втручання, особливо якщо дорослі діють негайно та неухильно. Будучи однією з країн, які борються із булінгом, Канаді вдалося розробити корисну схему протидії цьому явищу. Ключовими положеннями вищезазначеної схеми є наступні: втручаються на трьох рівнях (вся шкільна спільнота, учнів, які тільки починають знущатися або над якими знущаються, та учнів із серйозними поведінковими розладами, спричиненими булінгом); залучили батьків та місцевої громади до ініціативи.

Слід сказати, що залучення широкої громадськості може підвищити ефективність заходів попередження та протидії булінгу. Крім того, залучення учнів до розробки та реалізації програми може значно підвищити їхнє почуття відповідальності до ініціативи.

За результатами канадських досліджень саме відповідність матеріалів віковим особливостям дітей відіграє ключову роль у досягненнях мети ініціативи.

Важливим методом попередження та протидії булінгу вважається залучення гендерного підходу. Це визначається тим фактом, що прояви булінгу та реакції на нього можуть значно відрізнятися у хлопчиків та дівчаток. Тому саме гендерним відмінностям у методах протидії й попередження булінгу присвячена значна кількість програм, листівок та книг.

Кожна дитина має право відчувати себе у безпеці вдома, у школі та у суспільстві відповідно до Конвенції ООН про права дитини. Для припинення небезпечної поведінки булінгу дорослим потрібно